

In M. M. V. 1774 f. 99.

Responsio fratris Martini ad literas Cardinalis

Illustrissimo & vere optimo principi Dno Federico
Electori sacri Romani imperij Marf. Duci Saxoniae pre-
sidi Thuringiae Marf. Dno suo clementissimo dedi-
tum mancipium frater Martinus Luther Augustinanus
felicitatem & quicquid oratio potest precatoris

Accepi clementissime ac illustrissime princeps per ami-
cissimum meum Dnm Georgium Spalatium literas una
cum exemplo literarum Rndiss. Dni T. S. Card. Sedis Apof.
Vulvae legati voluntate illustrissimae dominationis tuae
ad me misso, accepi aue & reuerenter & hilariter
video enim pulcherrimam totius causae meae exponenda
ocasionem datam, vni solum ab illustriss. celsitudine
tua precatus fuero, ut sordidum humi & mendicium
fraternalium splendor magnitudinis tuae clementissime
tolleret balbucentem Primum vere scribit Rndy D.
me saluo conductu voluisse muniri meam Augustae
praesentiam, neq. id fieri aue meo aue illustrissimae
Dominationis tuae consilio, sed amitorum singulorum
& omnium quibus fueram tunc commendatus, excepto vno
domino Urbano oratore, qui solus multis modis disua-
sit, sed necesse fuit mihi ut omnes preferrem vni